

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Vận Trời ngày 14/ 06/ 2005
Chương 4

Dạo Địa Ngục Nghe Diêm Vương Xét Tội Thơ rằng

Địa Ngục

**Địa ngục âm u xử tội hồn
Khóc lóc vang xin Trời cứu mạng
Tội hình chịu nạn phải phân thân
Trả nợ ngày xưa sát hại người**

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư, hôm nay thái bình cảnh Trời đẹp để chim hát líu lo hoa trắng, nở đầy đường. Mọi người đều vui vẻ với thiên nhiên, khí mát trong xanh, khiến tâm hồn mình cũng thổn thức với thiên nhiên với mọi người. Mong sao, mỗi ngày, mỗi tháng, mỗi năm, cũng đều được có không khí trong lành, thơ mộng như ngày hôm nay. Để mọi người cùng sống vui vẻ, sống trong không khí vui tươi của mùa xuân rực rỡ.

Giữa cảnh Trời thơ mộng đẹp đẽ như thế, thì bỗng nhiên, Thành Lợi nghe nhiều tiếng kêu gào thảm thương, hình như là uất ức một điều gì, từ một cõi nào đó gần đây. Tiếng nói này, không phải là người thường, mà là tiếng nói của nhiều vong hồn, đang khóc lóc thảm thương. Thưa Ân Sư, vì cố sự gì mà con nghe được triệu chứng hãi hùng đó, xin Ân Sư chỉ dạy.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Trò ngoan, cố sự này là do tiếng kêu khóc của nhiều vong hồn, khi chết đi, họ còn uất ức, vì không biết mình mắc tội gì, mà bị đày vào Diêm La Điện. Diêm La Điện là nơi ở địa ngục, giam giữ người chết, để xét xử tội hồn của đương sự đó, khi ở trên Dương Gian làm những điều tội lỗi. Trước khi xuống Diêm La Điện, thì vong hồn người chết bị giam ở Uổng Tử Thành. Thành Uổng Tử này, được xây dựng sát Dương Gian, nên tiếng kêu la gào thét khóc lóc thảm thương khi này, động đến Dương Gian, nên Thiên Nhĩ con, nghe tiếng nói đó. Con mau chuẩn bị thuyền bát nhã, Thầy đưa con đi xem Diêm Vương Điện, nơi xét xử linh hồn.

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư, thuyền hoa con đã chuẩn bị xong, xin Ân Sư dời bước. Hôm nay được phép theo Ân Sư vào Địa Ngục, sao con nghe lạnh mình và ghê sợ quá. Vì trước nay, con nghe nói nhiều về địa ngục là nơi chốn âm u, ma quỷ hiện hình quấy phá nhơn gian. Mặt mày hung tợn, tánh tình ác độc, không vị tha bất cứ một ai. Nay vào chốn này thấy ớn quá. Thưa Ân Sư, Thầy có thuốc gì, cho con uống vào, để chống lại loại âm binh này không. Chứ con cảm thấy không an. Đa tạ Ân Sư.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Ha ha, trò ngoan con cảm thấy ma quỷ là con sợ, thì con sẽ sợ ma, nó nhát và quỷ sẽ dè. Còn con, mà không sợ, thì ma quỷ chẳng có làm vì được con. Vì ma và quỷ là cái bóng nó thiếu cái hình, nó chỉ rày đây mai đó. Nó có miệng mà không được nói. Thế nên, nó mượn lời dọa nạt, cho người ta sợ nó. Chứ thực sự ma và quỷ, thua con người một bậc. Ma và quỷ thường thường, ẩn núp trong chốn hoang vu, và những nơi có đạo. Vì những nơi này từ bi độ lượng.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Thế nên, quỷ và ma hay ỷ thế lộng hành. Con mà muốn không sợ bọn chúng, con chỉ cần niệm Phật thì chúng sẽ tan rã. Vì tiếng niệm Phật này, sẽ giúp đỡ chúng bớt hung hăng và nhắc nhở cho chúng biết, ma và quỷ cũng có gốc của Phật.

Thế nên, con cứ niệm Phật hoài thì ma quỷ sẽ không làm gì được con. Trái lại ma và quỷ, lại thấy được gần Phật, nhiều hơn. Sở dĩ ma và quỷ không thấy Phật, là bởi vì ma và quỷ làm những điều tội ác, không tin rằng Phật có.

Nếu ma và quỷ tin tưởng rằng Phật có như mình tin, tu về Phật, thì ma và quỷ cũng sẽ thành Phật luôn.

Vì Phật, là từ bi. Nên Phật cũng ở chung với ma và quỷ, để dẫn dắt ma quỷ về cửa Phật. Nếu mà Phật không ở chung với ma quỷ, thì Phật đâu là Phật. Thế nên con cứ niệm Phật nhiều, thì ma quỷ cũng phải theo con, mà quy y. Bởi vì, làm ma quỷ cũng chán quá, hại người ta thì người ta hại mình, giết người thì đền mạng. Luật nhân quả, mà xuống tới địa ngục thì phải thọ hình.

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư, con đã niệm xong, bây giờ con hết sợ ma đê, quỷ hại. Đúng như lời Ân Sư chỉ dạy. Tại vì, mình nghĩ ma là ma, nó nhát, mà mình nghĩ về quỷ, thì quỷ nó hại.

Vì từ xưa tới giờ, mình làm những chuyện không ngay thẳng, nên mình cứ phập phồng lo nghĩ quỷ hại, ma ám. Chứ mình không làm chuyện gì, sát hại một ai, thì ma quỷ cũng phải tiêu luôn.

Vì ma và quỷ cũng chính mình là mà ra, còn như mình không ma quỷ thì chính mình cũng không phải ma quỷ. Thưa Ân Sư con hết sợ rồi. Đa tạ Ân Sư chỉ dạy. Hai Thầy trò vào Diêm La điện coi phán quan xử tội vong hồn.

Phật Sống Vĩ Kiên nói: Trước mặt ta là một hang đen ngòm, sâu ngoắc, cuồng phong xoáy, hút ghê tợn, con thấy không. Đây là con đường xuống âm ty, hai Thầy trò ta, đi vào đó.

Thành Lợi hỏi: Mình vào, rồi ra, có được không Thầy?.

Phật Vĩ Kiên nói: Trên Thiên cung hai Thầy ta, đã từng qua lại. Thì ở địa ngục này, mình cũng sẽ, được phép qua lại luôn. Bởi vì, Thầy trò mình mang phận sự đi ghi chép, độ chúng sanh.

Dọc đường Thành Lợi thấy khí âm u, ghê rợn, màu sắc ở đây tối mờ mờ, cảnh không ra cảnh, người không ra người. Khí lạnh cứ bao trùm cả toàn thân tiếng gió hú, reo rặc ở bên tai, không khí lặng câm. Thành Lợi rùng mình dớn tởm gáy hỏi Ân Sư, tại sao có cái khí âm u này quái lạ. Xin ân Sư chỉ giáo.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Khi mà ta đưa con vừa vượt qua khỏi cõi Dương thì tiếp sau đó, con phải tiếp xúc nhập vô giữa biên giới cõi Âm. Giữa hai con đường âm và dương có hai lối sống khác nhau, có hai cảm giác khác nhau. Khi mà mình đang trên đường vượt qua biên giới của âm dương thì mình sẽ cảm giác khác thường mà con đã nhận. Cái không khí này nó lạnh lạnh ghê rợn như vậy. Ai mà đi qua cõi âm, phải rùng mình

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

ghê sợ. Chớp nhoáng thì hai Thầy trò tới Diêm La Điện, nơi Tần Quảng Vương ngự giám và phán quan xử xét tội hồn.

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư nơi đây tối mò, không có đèn điện như ở thế gian. Người ta đốt đèn dầu thô, khí lạnh thì toàn thân, Thành Lợi thấy vong hồn đứng đi không nổi, rét lạnh rùng mình, tiếng nói thều thào, bệnh hoạn, bước đi nặng nhọc. Vì dưới chân có xích siêng, tay cầm một cuốn sách không biết cái chi. Thành Lợi hỏi Ân Sư đó là sách gì, giống như là báu vật, xin Ân Sư chỉ bảo. Đa tạ Ân Sư.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Trò ngoan, để mình lại gần, xem coi cho rõ, sách đó là sách gì hay là đồ gia bảo. Hai Thầy trò tiến lại gần phán quan, xin phép Tần Quảng Vương và phán quan cho hai thầy trò xem xét, coi có sự gì. Vì một khi ở Dương Thế chỉ nghe qua thôi, hôm nay mới chứng kiến tường tận, thấy để ghi chép lại và nói cho người Dương Gian biết cảnh địa ngục thế nào. Là nơi xét xử những vong hồn ác ôn ra sao. Hai Thầy trò Thành Lợi làm lễ ra mắt, đa tạ Tần Quảng Vương đã cho phép tới gần.

Tần Quảng Vương nói: Tội hồn mau cung khai những điều gì oan ức, thì Ta sẽ theo đó mà tri ân cho.

Tội hồn nói: Thưa Ngài, con là quá phụ và có năm người con và sống không được hạnh phúc. Không biết vì cố sao mà người ta tới nhà hành hạ, giết tiền và đánh cho bị thương tới chết. Không biết lý do gì như vậy, xin Ngài minh xét.

Tần Quảng Vương nói: Được rồi tội hồn, Ta sẽ xét cho ra lẽ, người mau đọc cuốn sổ của nhà người cầm trên tay thì Ta sẽ xử cho. Vì dưới địa ngục, Ta có cái kiếng Vô Vi âm dương, nên Ta thấy tất cả những điều gì oan ức. Người mau trình tấu cuốn sổ gia bảo của mình.

Tội hồn nói: Thưa Ngài, đây là cuốn sách gia bảo của con đem theo, sách này cũng giống như cuốn nhật ký. Xin Ngài xem lại.

Ngày, tháng, năm. Tội hồn là quá phụ và có năm người con. Lúc sống chung với chồng, vì chồng làm việc cực nhọc bệnh hoạn chết sớm. Trong lúc chồng bệnh hoạn lại không lo cho chồng thuốc men, cơm nước. Mà trái lại, nói lầy nhằm thẳng chồng bệnh tật, chồng yếu, không biết lo lắng cho gia đình. Sợ nuôi chồng tốn kém, săn sóc cực thân, nên bỏ đói chồng, không cho thuốc men và chồng chết sớm.

Ngày, tháng, năm. Tội hồn cho vay ăn lời, vì thấy mọi người cần tiền, mình cho vay để làm phước. Người nào không trả nổi, tội hồn cho du đảng giết của đánh đập, siết đồ, hoặc đâm chém.

Ngày, tháng, năm. Tội hồn làm chủ hội, để giúp ích những ai cần mượn tiền làm ăn. Mà tội hồn không khai với nhà thuế, vì nghĩ chuyện này lương thiện. Khiến tay em chơi hội họ giết, rồi ăn thua, thua kiện, đánh đập.

Ngày, tháng, năm. Tội hồn hỗn láo với cha mẹ chồng, ý mình làm ăn khấm khá, nên mắng chửi cha mẹ chồng là già ăn hại mất nết. Sinh ra chồng giống như chó.

Ngày, tháng, năm. Tội hồn, chửi rủa đánh đập con, vì con khó dạy.
Ngày, tháng, năm. Tội hồn, cho chồng nhịn đói.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Ngày, tháng, năm. Tội hồn, ý mình có tiền, sai người làm giống như sai súc vật.
Ngày, tháng, năm. Tội hồn làm ăn vất vả lừa bịp có dư 1.000.000. US.

Tần Quảng Vương nói: À được rồi sách nhật ký của người mới ghi có mấy dòng thôi mà Ta cũng thấy nhức đầu rồi. Vậy Ta, hỏi người muốn Ta xử như thế nào.

Tội hồn nói: Thưa Ngài, con muốn trở về nhà cũ.
Tần Quảng Vương nói: Y lời.

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư, con không hiểu tại sao, ngài Tần Quảng Vương, lại y lời.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Ngài Tần Quảng Vương, ân xá tội nhân, chiều theo tội nhân. Là cho tội nhân, sau này có cơ hội đầu thai lại cái nhà đó mà làm cái nghề đó nữa. Để người ta hiểu rằng, tại sao là oan gia nghiệp chướng.

Nếu mình không làm, mình không muốn thì không có. Mình làm mình muốn thì mình phải lãnh lấy. Tại vì, tội hồn chưa muốn dứt bỏ nghề cũ thì sao. Con không nghe tội hồn kêu oan sao. Thì Ngài phải chịu theo, cho đầu thai lại cái nhà đó, làm con trở lại để lãnh hình phạt. Mà người đời thường hay nói cha mẹ làm thì con cái phải lãnh. Thế nên, nhân nào thì quả nấy. Ngài Tần Quảng Vương y lệnh là Ngài không có phạt ai.

Thành Lợi nói: Thì ra con hiểu rồi, hiện tại như bây giờ, mình khổ về vấn đề gì là do mình gây ra ở kiếp trước. Vì nếu mình không tạo, thì việc đó sẽ không đến, còn như nếu mình tạo thì việc đó ắc đến.
Muốn hiểu việc của mình đã tạo ở kiếp trước, thì xem ngay kiếp này mình làm điều gì. Nhà Phật kêu bằng Nhân tiền, hay thông thiên nhân là vậy. Chuyện thấy trước mặt.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Sau khi nghe qua ngài Tần Quảng Vương xét phán, Phật sống Vĩ Kiên và Thành Lợi, lại xin phép qua ngục kế tiếp, coi nơi khác xử hình ra sao. Hai Thầy trò, được phán quan đưa đến trạm Uổng Tử Thành, coi hồn ma kêu thét. Mà Thành Lợi có dịp nghe tiếng kêu khóc lúc còn ở Dương Gian, đó là tiếng hồn ma xuất phát tại trạm Uổng Tử Thành. Nơi đây hồn ma kêu gào thảm thê, người nào người nấy khóc lóc không hiểu, vì sao mình bị quỷ Dạ Xoa bắt giam ở đây. Những hồn ma vào đây đều được sự đối đãi rất khắc nghiệt, đánh đập bằng dùi cui của quỷ Dạ Xoa.

Thành Lợi nói: Thưa Hắc Vương Dạ Xoa, tội hồn này, vì có gì mà bị giam cầm hành hạ rất khắc nghiệt khổ sở và vì sao mà gọi là thành Uổng Tử? Xin ngài giảng giải thêm, xin đa tạ. Hắc Vương Dạ Xoa là chúa quỷ mặt đen, Ngài này mới có bản lãnh, trị các tội hồn.

Hắc Vương Dạ Xoa nói: Uổng Tử Thành, là nơi giam giữ người mới chết. Phần đông những tội hồn còn chưa hiểu rõ tánh ác ôn, làm ác mà nghĩ mình là thiện. Nên bị giam cầm nơi đây, để chờ ngày xử tội, nên họ không biết tội mà kêu oan ùm Trời.

Người nào có tội, thì mới xuống đây, chứ không có tội xuống đây làm gì. Xuống địa ngục mà không hay, còn la oan kêu khóc mình không tội. Tiếng la khóc là tiếng, bị quỷ đánh đập, vì tội nói láo. Nói láo một câu ở dương gian, xuống đây quỷ xử họ đánh ngay cái miệng, chảy máu dầm dề cho chữa tội nói láo. Nếu mà trên Dương Gian còn tiếp tục nói láo nhiều lần, thì xuống đây, quỷ xử nhét ốt vào miệng. Tội nói láo với tội hỗn sướt với cha mẹ chồng, cha mẹ vợ, anh em, đều xử giống nhau.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Còn tội nghĩ xấu, vu khống người, cho gia đình người khác ly tan, thì quỷ xú ở đây họ biến người mình thành ghê lở hôi thúi, cho chảy máu dầm dề. Tội hồn, bị quỷ hành hạ chịu không nổi, mới la làng là vậy.

Thành Lợi nói: Thưa Hắc Vương, tại sao mà quỷ hành hạ tội hồn ác ôn như vậy. Xin Hắc Vương giảng thêm cho biết.

Hắc Vương nói: Không phải quỷ ở đây, họ ác ôn với tội hồn đâu. Tại vì, những hồn ma này quá hung dữ, khi còn ở Dương Gian hại người, mà nói rằng không tội, chối leo lẻo. Nên bị quỷ trị cho chữa tội leo lẻo. Không tin thì ta hỏi một tội hồn, coi cho biết.

Hắc Vương Dạ Xoa nói tiếp: Này người kia, có sao người bị quỷ đánh đập, nhiều lần như vậy.

Tội hồn nói: Dạ thưa, sở dĩ con bị đánh đập nhiều lần như vậy, là vì trên dương gian con đã làm tội nhiều lần mà con chối cãi không có. Con tưởng không ai biết được những điều con làm hại, con nói xấu gia đình người quen, ly gián nhau. Thay vì, con nói cho gia đình người ta, chồng nhường, vợ nhịn thì cửa nhà êm ấm.

Mà trái lại con nói chồng này không được, bà nên lấy chồng khác. Người ta nghe lời con, làm gia đình họ lộn xộn bất hòa. Rồi con gặp ông này, con nói vợ này không được, nên lấy vợ khác. Rồi con thấy người này bệnh, con nói nó đi chơi bời, đi lấy trai, không chừng dính sida, làm cho gia đạo người ta lộn xộn. Sở dĩ, con làm như vậy là vì gia đạo của con, nó như thế, nên con muốn người ta phải như thế.

Hắc Vương Dạ Xoa nói: Tội hồn, cái tâm của người quá ác độc vậy thì người muốn thế nào?

Tội hồn nói: Thưa, chỉ còn cách, con phải trả lại sự công bằng, con phải hứng tội, vì con đã làm. Chịu chấp nhận với hoàn cảnh hiện tại, mà không dám kêu oan hay trách móc. Âm thầm ăn năn tội lỗi mà xin hứa quy y đầu Phật, để giải bớt tội ác của mình gây ra, biết bao nhiêu gia đình tan nát khổ sở, cũng vì lời nói ác độc của con. Con bị quỷ, hành hạ con, nhiều lần cũng không sao hết tội. Vì con, còn nhiều tội khác nữa mà con chưa tiện nói.

Thành Lợi nói: Thưa Hắc Vương, ngoài biện pháp đánh đập dùi nhọn, để xử tội hồn ác ôn, vậy chứ có còn hình phạt nào tương đối nhẹ hơn không?

Hắc Vương nói: Tội hồn xuống đây đều là ma hết, nếu quỷ Dạ Xoa không trị ác độc như vậy, thì ma tâm vẫn còn. Bữa nay họ biết tội, nhưng mà họ cũng chưa chữa, không tin thì Ta hướng dẫn Thành Lợi vào đây xem.

Thành Lợi cùng đi dưới địa ngục, đường xá ở đây nó lầy lội dơ dáy, thối tha, vùi vùi vầy, hơi hám nặc nồng. Người ta bị giam cầm, hình như là thiếu ăn, nên vẻ mặt người nào cũng không còn sắc máu. Thấy vẻ mặt xanh xanh, răng thì rụng, cái còn cái mất, miệng thì máu me. Nhìn lại Thành Lợi thấy, họ ăn thịt sống, nên miệng dính đầy máu me. Đi một lúc thì tới Viện Tu Học, dưới âm phủ mà cũng có Viện Tu Học.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Thành Lợi nói: Thưa Hắc Vương, những vị này toàn là những vị, chức lớn ở nhơn gian. Người nào người nấy ăn mặc cẩm bào của nhà Đạo, mà Thành Lợi quen thấy, sao họ lại xuống nơi đây?.

Hắc Vương nói: Thành Lợi, không thấy sao, trước cửa đề hai chữ Tu Chánh, viện Tu Học và Hỏa Ngục này, là của Bồ Tát Quán Thế Âm, lập tại địa ngục để giáo dạy những tội hồn đã hứa tu, mà trên Dương Gian, tâm họ không tu. Khi chết, vắn vào đây xét xử. Để ta hỏi một tội hồn, tu tới mức là Thầy Á cho Thành Lợi nghe.

Hắc Vương Dạ Xoa nói tiếp: Này Thầy Á, tại sao trên dương gian Thầy đã làm chức Thầy mà xuống dưới hoả ngục này để làm gì?

Thầy Á nói: Thưa ngài Hắc Vương Dạ Xoa, sở dĩ con xuống đây là vì con tu hành không có chánh. Con tu lý thuyết không à, chứ con không có hiểu tu là gì. Con mắc tội là gì con lường gạt người ta. Con nghĩ đạo nào cũng xấu hết, thế rồi con biểu đạo hữu nói xấu, các đạo khác. Con sợ họ bỏ con. Con tu mà con còn tham lam tiền bạc của người cúng.

Con đọc kinh tiếng Lè con không hiểu mà con cứ đọc hoài và còn nói đây là lời kinh cao thâm diệu. Nhiều chữ viết kỳ quái cũ xưa không hiểu, mà sách in thì không có tên tác giả. Chỉ ghi lại kiểu chung chung, rồi con nói đây là lời Phật, cho người ta tưởng thiết.

Hắc Vương Dạ Xoa nói: Vậy thì Thầy Á, người đã được điều gì ân xá tại ngục Tu Chánh này chưa, mau nói?

Tội hồn Thầy Á nói: Thưa Hắc Vương ngài, mới đầu xuống tới địa ngục, con tưởng con còn mặc áo cẩm bào vương miện của nhà Tu là quỷ thần gì cũng phải nể danh mà trừ tội cho con. Không dè càng mặc áo cẩm bào lớn chừng nào, quỷ thần nó đánh mạnh hơn cho chết luôn, cho chưa cái tội lợi dụng đạo pháp. Hồn con đau đớn, nhức nhối vô cùng, sau đó thì quỷ thần cho con ăn hotdog, uống nước tiểu.v.v. Thật xấu hổ vô cùng. Ngày ngày tu luyện ở địa ngục và đọc kinh sám hối.

Hắc Vương Dạ Xoa nói: Kế bên là tội hồn Thầy Âu, này tội hồn Thầy Âu. Tại sao người làm Thầy Âu là lo con đạo về thiên đàng. Con đạo về Thiên Đàng hết rồi, mà sao người là Thầy cao cấp mà xuống hỏa ngục này để làm gì, nói mau?

Tội hồn Thầy Âu nói: Thưa Hắc Vương Dạ Xoa, sở dĩ con xuống hỏa ngục là gì tội tham lam và dâm ô trên Dương Gian. Con thềm dục quá rồi con dụ con nít để làm tình luyện ái. Xưa kia thì những con đạo họ nịnh hót Thầy như con, để họ được việc cúng lễ, sau khi chết sẽ về thiên đàng. Nên họ dựng cho các trinh nữ dậy thì, con em của họ.

Ngày nay, vì tình thế các trinh nữ không thềm dục nữa, nên con mới dâm dục với các trẻ nít mà bị tội. Còn việc tham tiền trong bốn đạo thì phải có, tiền nhiều quá thì phải xài phải thực kết, chứ biết làm sao. Sau khi được nhà nước họ phanh ra thì chịu tội mà tòa án không ai dám xử các Thầy làm bậy. Họ lờ qua luôn, vì hằng ngày các quan tòa đó cũng phải tới nhà đạo học, kêu con bằng Thầy, nên quan tòa nhơn gian không ai, dám đụng vào con. Nay chết xuống đây chỉ có Hỏa Ngục mới xử tội Thầy Âu con, chứ trên Dương Gian, không một ai dám xử tội Thầy.

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Hắc Vương Dạ Xoa nói: Vậy thì hỏa ngục, xử sao cho xứng đáng Thầy Âu Ông?

Tội hôn Thầy Âu nhà đạo nói: Ông Thầy Á kia, được ăn hotdog, uống nước tiểu, thì tôi Thầy Âu này cũng ăn hotdog và uống nước tiểu như Ông Thầy kia thôi. Và đọc kinh sám hối ngày ngày ăn năn.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Vì thời giờ có hạn, Thành Lợi mau bái tạ Hắc Vương Phán Quan đã đưa đi xem cảnh địa ngục. Hai Thầy trò bái tạ Hắc Vương và lên thuyền hoa bát nhã trở về nhơn gian. Trên đường về nhơn gian Thiên Gia Môn, Phật sống Vĩ Kiên bảo Thành Lợi, con nhớ ghi lại cảnh địa ngục cho người đời nhớ. Để độ chúng sanh.

Thành Lợi nói: Đa tạ Ân Sư, con sẽ cố gắng, ghi lại những gì con thấy.

Kính bái
Con; Lê Thành Lợi